

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Pergentio [et] laurentino martyribus. Cap[itulum]. lxxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

consumauit. Blandina hō primo & secundo die diueris penarū generibus cruciata tertio die ad stipite ligata bestiis exposita: sed ab his misericordia lesa: quarto die verberibus acta: craticula exusta: ad ultimū gladio iugulata est. Eius exemplo ponticus puer annoī. xv. multis passionibus affectus ante illam gladio palmā pcepit. Maurus hō quidam: zacharias presbyter: epactus albina: grata: & alij ceteri eiusdem colle ḡ gloriōsi diueris supplicij dieb⁹ plurimis torti: deinde in sellis ferreis igne subiecto astutissime gladio consumati sunt. Quorum omnium quadraginta et octo martyrum reliquie insense & rhodanū fluuiū disperse fuerunt. Sed diuina dispositione in loco in quo corpora combusta fuerat: cineres & ossa incombusta dimissa a fidelibus reperta & recollecta atq; in ecclesia apostolorum sub altari condita sunt. Hoc oīm passio agitur. iiii. noī. iunij.

De sancto Nicolao peregrino et confessore. Cap. lxxvii.

Icola cognomēto

Icola peregrinus confessor natione grecus tempore urbani pape secundi claruit. hic in annis adolescentib⁹ in monasteriū sancti luce quod in seyro grecie partib⁹ sicū est diutius pueratus angelicam vitam duxit. Unq; dominica prece pra que crucem tollendam sequiq; dominii iubet sollempniter audiret: non tamē spiritu: sed manus corpoream crucem arripiēt monasterio discensit: & ut christum liberus sequeret: peregrini cepit: qui ventens hydratum apule ciuitatem: ibi aliquātulūz commemoratus venit tarentum: ubi aliqua miracula ostendēt a populo reuerente est habitus. Inde venit ad ciuitatem traneū. ubi crucem ex more manibus basculans puerorum multitudinē congregauit: cū q̄bus sacrav̄bis loca circuēt: kyri eleison clamare nō cessabat: puerosq; subsequentes ut similes clamarēt: & hoc diebus singulis iteraretur. puerulos pomis & fructibus sibi datis allicebat: quibusdā ex clibus eum infamam reputabat: quibusdā hō altiora de eo sentientibus: & columbinam presumētibus simplicitatē. Nam pauperrimis induitus panniculis: nudis pedibus incedebat: sine uestimenta orabat: dieb⁹ singulis non ante vespertas cibum sumebat. Nam hō modicum & aquaz semper comedebat. Cum autem eius fama ad bisantium archiepiscopum peruenisset: cum ad se accersiret: & curialia clamādo p̄ yrbē circumiret: sciscitatus est. Qui sanctus vir preceptum domini de cruce sumenda confessim allegauit: quam iudei animo sed corpore se gestaturum quotidie dispositus: quod si episcop⁹ in eius sibi dioceſi denegaret: ad oppidum ipse mox altius properaret. Pre-

Quintus

sal autem prudens sancti confessoris fecit intentionem & columbinam simplicitatem atten- dens ei propriebere noluit: quin propositum ad implerer: quinto rogauit: vt quotidie ad suā mensam reficiendus accederet. Cum autem nō colans archiepiscopī mādata adimpleret: & cibū uitatem ex more kyri eleison clamans & crucē basculans cum pueris peragraret: post dies modicos febre corripitur: & in hospitio cuiusdam ex clibus nobilis deuorione maxima resouet. Qui ad extrema deueniens pueros suos aduo- cauit: & crucem suaz eisdem tradens: eos in nomine domini benedixit: sicq; spiritū in pace domino reddidit. iiii. noī. iunij. Starimq; a ciuib⁹ bus vniuinciter ad eum ex deuotione confluētibus corpus ad ecclesiā beate marie deducit: & a cunctis certatim iruētibus pedes eius cuī reuerentia deosculatūr. Eodem die mulier tra- nēi: nomine mundella corporis tactu sanctissi- mi lumen oculorum triennio ante perdītū recu- peravit. Altera etiam alba nomine dolore ventris dudu nimio fatiga- ta: medelam a sancto cadavere percepit. Sicq; ab archiepiscopo & populo corp⁹ peregrinantis colat in ipsa ecclesia honorifice tumulatur: vbi multis signis effulget.

De sancto zacharia mo- nacho. Cap. lxxix.

Zacharias monach⁹

Zacharias monach⁹ filiani abbatis discipulus artissi- mam in heremovitam duxit. Qui rapt⁹ in extasi a mane usq; ad ho- ram decimam ad se rediens: dixit se vidisse gloriam dei: & runc fuisse dimissum: qui etiam pallium suum pedibus conculcans: dixit neminem posse fieri monachum: nisi qui sic antimo omnia conculcasset. quicquid in pace quarto noī. iunij. Idec heracles.

De sanctis Pergentino & lauren- tino martyribus. Cap. lxx.

Pergentius lan- rentius fratres vterini nobis- les ciuitatis arcine passi sunt sub persecutōne dec̄i cesaris in eodem oppido. Cum enim cy- burtius consiliarius dec̄i can- dem yrbem ingressus esset: delati sunt ei predicti fratres & populū a deorum cultura super- rarent: qui illos aduocās: et primo quidē blan- ditiis multis horitari cepit: vt a christi predica- tione desisterent. Et quia nobili progenie ori- fuerant: eos tunc lenitate mollire cupiens di- misit. Cum autem adhuc dei martyres constan- tius christi confiterent: & populū a sacrificiis subrakeret exhortationib⁹ suis. Iterū delati cyburtio tenti sunt: et cathomis levati duciūs

De sanctis in mense iunij occurrentibus s. Fo. cxxxi.

fustibus cedi inventur. Statimq; brachia missiorum arefacta obstupuerunt: sed oratibus sanctis eis deus restituta sunt. Quo miraculo multi gentilium conuersi fuerunt ad christum. Tunc subente tyburnio sancti in carcerem recluduntur: et per tria annos sine cibo dimisstur. Post tres vero dies angelus domini ad eos descendit: quos et celico pane refecit: totusq; carcer nimis claritate resulfit. Eustodes vero velut mortui obdormierunt. Eiusdem episcopi qui nuper conuersi fuerant cum sorore eorum pergentina ad sanctos visitando eadem nocte venissent: et custodibus munera detulissent: ut illos ad sanctos intrare permittentes: carcerem apertu inuenientes: et custodes dormientes ad sanctos ingressi sunt: et baptizans lavacrum expetebant: etsq; ut abirent suadebant. Sancti vero martyres eos baptizandos ad cornelium quendam presbyterum misserunt: et quod nullatenus abire volebant responderunt: eo quod ad martyrium festinabat. Sicq; illi ad cornelium accedentes baptizati sunt fere sexaginta viri. Sequenti die tyburnius hec audiens: eos eductos super carbones ardentes nudatus plantis stare fecit: sed eterno sporum Ihesus permanuit. Tunc statu iouis adducti mandauit: eosq; illa adorare suavit. Et postquam illi oratione fuderunt: idolum in puluerem redactum est. Quo miraculo ducenti paganozum conuersi sunt et clamantes christum verum deum furore gentilium usque ad mortem celi: semitui relicti sunt. Tunc tyburnius insit pergentinum et laurentinum fratres capitem subire sententiam. Quorum corpora pergentina soror illoz cum alijs pluribus episcopis noctu surrepta longe a civitate arretina fere milie passibus sepelius. iiii. nonas iunij.

De sancto Lifardo confessore. Cap. lxxii.

Lifardus presbyter et confessio sancti leonardi magni germanus fuit tpe sancti remigii archiepisci remensis. et clodouei regis francorum: ut dicitur infra in legenda sancti leonardi. viii. idus nouembri. Hic cum beato leonardo fratre suo relata curia regalis sancto remigio archiepiscopo adhescit: et ab eodem in sacerdoti dignitate consecratus est. Post hec associatus leonardo aurelianum predicatorum verbum domini deuenerunt. Et in quadam cenobio aliquadiu insimil seruientes domino permanerunt. Cum autem lifardus super ripam ligaris solitariam vitam elegisset: et leonardus per sancti spiritus admonitionem in aquitaniam predicare disponeret: osculantur se ab inuseem discesserunt. Sicq; lifardus omni vite sue tpe in eodem loco brevi tugurio locatus letumus et contemplationi intentus perseverauit. Et. iiii. nonas iunij in pace quietus. Unius corpus a reliani tumulatum miraculos coruscatur.

De sancto Isaac martyre, Cap. lxxii.

Isaac monachus et martyr apud ciuitatem cordubensem passus est. Qui cum esset annos xvii. feruente persecutione: gladio pro fide christi necatus cum palma martyris a regna celestia convolauit. iiii. nonas iunij. Hec hieronymus in martyrologio suo. Et inde adest.

De sancto Isaac presbytero. Cap. lxxii.

Isaac antiochene ecclesie presbyter corinuentissime vita: er. perspicue sapientie clarus fuit. Qui aduersus nefariorum et encrytianos multa scriptissime dicit. Antiochene quos viribus sue excidium elegit metro deplorasse narratur. Claruit autem leonis primi reportibus. Hec gemmadius de illustribus.

De sancto Isaac confessore. Cap. lxxii.

Isaac abbas et confessio de syrie partibus ad spoletanam ciuitatem denenit: ingressusq; ecclesia a custodibus petiti ut sibi quantum vellet licentia concederetur orandi quod et obtinuit. Et cum diebus tribus et subsequentibus noctibus indefessus orationem continxasset: et hoc unus ex custodibus cerneret: instantius superbie spiritu: cepit impostorem claram: quise triduo ante oculos hominum ostendimularet. Et cum virum dei alapa per cussisset: repente spiritus illum malignus inuaserit et ad viri sancti vestigia stravit: et q; Isaac inde ipsum expellerer acclamauit. Unius tamen viri peregrinum nomen adhuc ignorabatur: moxq; ut vir dei super eum incubuit: malignus spiritus qui eum inuaserat abscessit. Quo miraculo clavis stupefacti virum domini reverenter habere coeperunt eisq; multa per edificando monasterio obtulerunt. Ille autem nihil horum accipiens deserto locum repperit ibi sibi humile habitaculum construxit: mulerosq; ibidem discipulos congregauit. Hic propheticus spiritu claruit: et miraculis coruscauit. Die quadam in horto monasterii vangas discipulos hora vespertina iacrare precepit: quod futurum erat spiritu dei prenoscens. Cum autem nocte ad matutinum cum fratribus surrexisset: pulmentum operariis coqui iussit: factosq; summo mane ipsius ad hortum deferrit mandauit: ubi quod vangas iactari fecerat tot laborantes inuenit. Ingressi quippe fures fuerant: sed mutata mente per spiritum vangas apprehenderant: et usquaq; sanctus ad eos peruenit horum colere non cessauerant. Quos ille clementer salutauit pulmento refecit et de malo proposito quo venerabat redarguit atque collectis oleribus oneratos remisit. Cum quidam scissis pannis obstiti et

iij